

NIESTAWANIE (3) *sb n*

Zawsze w pisowni łącznej.

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz zwykle w -e); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg G niestawanią (2). ◇ A niestawani(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Niestawianie się w sądzie w wyznaczonym terminie (3) : iefliby byłá táká żálobá kthora by fye miááá íciągáć ná gárdło pozwánego: thám pozwány niema być s fámege niestawánia ofádzon/ áżeby fye w vczynku swoim álbo wyznał/ álbo łufznym dowodem był pokonan. GroicPorz q3, oo.

niestawanie na co (1): Ísch wyedzacz ízyą bicz Zzyemye wiwolany przez nyestawanye na pozwi fadowne kthorimy go do Calícha poziwano przed ízyą wzyemy [...] myefchkal y przebiwal LibMal 1547/137v.

Cf NIESTANE, NIESTANIE, NIESTAWANE, STAWAĆ

JB